

KORVAUSTEOLOGIAA

Väinö Hotti

Tavallinen määrittäminen

Tämä nimitys liitetään tavallisesti Israel – kysymykseen. Tietyt piirit katsovat, että Jeesuksen ristiinnaulitsemisen tähden Jumala on hylännyt Israelin ja asettanut pakanakristityt Israelin tilalle valituksi kansakseen. Tämä näkemys on helppo kumota Raamatulla.

Sen sijaan ”korvausteologiaa” on helppo löytää kristikunnan keskellä varsin monelta taholta.

Lähtökohta

Saatana on suuri ”jäljittelijä”. Se jäljittelee nimenomaan Kristusta ja on VASTAKRISTUS (antikristus). Tähän liittyy myös se, että Saatana esiintyy ”valkeuden enkelinä”:

”Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi” (2. Kor.11:14).

Ei sovi unohtaa, että paavin latinankielinen arvonimi on: **Vicarivs Filii Dei** (Jumalan Pojan sijainen).

1. EVANKELIUMIN JULISTUS – MAAILMAN PARANTAMINEN

Näitä ”parantajia” on yhteiskunta täynnä. Poliitikot ovat tässä eturivissä. Usein kristityt nimenomaan kansankirkossa ottavat mallia poliittisesta kentästä. Yhteiskunnassa henkilö, joka ei lukeudu tähän kaartiin, ”ei ole mitään”. Raamatustakin löydetään kehoitus liittyä tähän ”maailman parantajien” lukuisaan joukkoon:

”Ja harrastakaa sen kaupungin menestystä, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidän menestyksenne” (Jer.29:7).

”Raamatulla voidaan vieläkin sotkea Raamattua. Tuskinpa mistään muualta saadaan niin paljon hyviä rakennusaineita omavanhurskauden pystyttämiseen kuin Raamatusta” (Niilo Tuomenoksa).

Minkä ”menestystaulukon” mukaan uskovan tulisi tässä toimia? Ei kaikei Saatanan isännöimän maailman mukaan?

Uskovalla ja suruttomalla on eri käsitykset menestyksestä; ristiriita on väistämätön:

”Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: ”Tämä mies on kuolemalla rangaistava, sillä hän herpaisee niiden sotamiesten kädet, jotka ovat jäljellä tässä kaupungissa, ja kaiken kansan kädet, kun hän heille puhuu tällaisia sanoja. Sillä ei tämä mies etsi tämän kansan menestystä, vaan onnettomuutta” (Jer.38:4).

Tässä on unohdettu konteksti. Tämä on kirjoitettu **pakkosiirtolaisuudessa oleville**. Heitä kehoitetaan elämään normaalia elämää ja torjumaan väärin profettojen ennustukset nopeasta paluusta omaan maahansa. Tämä ei ole tarkoitettu ”yleiseksi ohjeeksi”. Kansankirkko on sama kuin ”maailma”. On haasteellista ja moniselitteistä (muukalaisena!) harrastaa sen menestystä. Raamatullisessa mielessä sen menestyksen harrastaminen on sitä, (ja vain sitä) että maailmaa evankelioidaan! Tämähän ei ole muuta kuin lähetyskäskyn toteuttamista:

”Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja

Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti" (Matt.28:18-20).

Lähetyskäsky velvoittaa **opetuslapseksi tekemiseen**; se ei ole samaa kuin "maailman parantaminen"! **Uskova, joka lähtee parantamaan maailmaa, on harhautunut kutsumuksessaan ja tullut uskottomaksi lähettäjälleen!**

Avainasemassa opetuslapseksi tekemisessä on "parannussaarna":

"Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että **parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita**" (Luuk.24:46,47).

Tämä on yleinen **korvaaminen** kristillisessä kentässä. Tähän löytyy luonnolliset syynsä. 300 – luvulla kristinuskosta tuli Rooman valtionuskonto. Tästä lähtien ovat rajat seurakunnan ja maailman välillä olleet sekaisin. Samalla kirkko kadotti identiteettinsä ja myös - "valloitushalunsa". Uskovalle tuli liian työlääksi olla maailmassa "muukalainen" ja "vastarannan kiiski".

NIILO TUOMENOKSA

"Sovitteleva kristillisyyden ei kestä, kun koetus tulee. Se löytää itsensä väärältä puolen aitaa."

"Emme ehkä ole menneet maailmaan, kuinka nyt sinne, mutta maailma on tullut meihin, ja niin maailma meidän omikseen tuntee."

"Maailmaa mielitelevä kristillisyyden on matkalla siihen hukkumaan."

"Farisealainen pyhyys on katsomista, ei penkomista varten."

"Ei erinomaisesti pyhiä nähdä Kristuksen jaloissa itkemässä. Aikoja sitten he saivat kaiken ja tulivat jo valmiiksi."

Urho Muroma *"ei voinut ihailla sellaista valtiokirkkoa, jossa rajat Jumalan kansan ja maailman välillä olivat melko sameat."*

"Mutta kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuuluivat, että pakkosiirtolaiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle, astuivat he Serubbaabelin ja perhekunta-päämiesten luo ja sanoivat heille: "**Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne**, sillä me etsimme teidän Jumalaanne, niinkuin tekin, ja hänelle me olemme uhranneet Eesarhaddonin, Assurin kuninkaan, päivistä asti, hänen, joka toi meidät tänne". Mutta Serubbaabel ja Jeesua ja muut Israelin perhekunta-päämiehet sanoivat heille: "**Ei sovi teidän ja meidän yhdessä rakentaa temppeliä meidän Jumalallemme, vaan me yksin rakennamme Herralle, Israelin Jumalalle**, niinkuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä käsenyt" (Esa 4:1-3).

Maailma ei tule koskaan hyväksymään evankeliumia!

"Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima" (1. Kor.1:18).

”Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä **se on hänelle hullutus**, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan” (1. Kor.2:14,15).

A. VÄÄRÄ DIGANOOSI

Maailman parantamisen takana on ”väärä diagnoosi”. Nähdään väärin Jumalasta luopuneen maailman tila.

1) Maailma on ”parantumattomasti sairas”; se ei ole parannettavissa.

2) Maailma on tuomittu tuhoon:

”Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään. Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että ”yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä”. Ei Herra viivyttä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisinä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!” (2. Piet.3:7-12).

B. USKOVAN OIKEA SUHTAUTUMINEN

”Aamun sarastaessa enkelit kiirehtivät Lootia sanoen: **”Nouse, ota vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, ettet hukkuisi kaupungin syntivelan tähden”** (1. Moos.19:15).

”Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut. **Jättäkää hänet ja menkäämme pois”** (Jer.51:9).

”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteistä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: ”Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani”. Sentähden: ”Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärökseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias” (2. Kor.6:14-18).

”Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: **”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa”** (Ilm.18:4).

2. KIRKKO – KAPPELI

Martti Luther: ”Minne Kristus rakentaa kirkon, siellä Piru rakentaa naapuriin kappelin.”

Kirkko ymmärretään ”Jumalan huoneeksi”. Luther kuitenkin näkee, että Saatanakin pystyy rakentamaan kirkon. Raamattu kertoo, kuinka kirkko ei ole mitenkään suojattu Perkeleen hyökkäyksiltä:

”Miten on? Te varastatte, tapatte, rikotte avion, vannotte väärin, poltatte uhreja Baalille ja seuraatte vieraita jumalia, joita te ette tunne. Ja te tulette ja astutte minun eteeni tähän huoneeseen, joka on otettu minun nimiini, ja sanotte: 'Me kyllä pelastumme' - tehdäkseen yhä kaikkia näitä kauhistuksia! **Ryövärien luolaksiko te katsotte tämän huoneen**, joka on otettu minun nimiini? Katso, sellaiseksi minäkin olen sen havainnut, sanoo Herra” (Jer.7:9-11).

”Ja hän sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi', mutta te teette siitä **ryövärien luolan**” (Matt.21:13).

3. SANAN JULISTUS – RUKOUSMYLLY

”Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa” (Joh.4:24).

”Rukousmylly” kuuluu pakanuuteen:

”**Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan.** Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin häneltä anottekaan” (Matt.6:7,8).

Rukous on tärkeä ja raamatullinen elementti, mutta sanan julistus on varsinaisesti ”kirkon aarre”. Tässä meidän on muistettava PRIORISOINTI.

”*Kirkon todellinen aarre on Jumalan kunnian ja armon kaikkein pyhin evankeliumi*” (Martti Luther).

Meidän ei sovi unohtaa, että pakanatkin ovat ahkeria rukoilijoita; he panostavat siihen paljon. Mutta heiltä puuttuu ”pyhä evankeliumi”:

”Ja Elia sanoi Baalin profeetoille: "Valitkaa itsellenne toinen mullikka ja valmistakaa se ensin, sillä teitä on enemmän. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää panko tulta". Niin he ottivat sen mullikan, jonka hän antoi heille, ja valmistivat sen. **Sitten he huusivat Baalin nimeä aamusta puolipäivään asti, sanoen: "Baal, vastaa meille!"** Mutta ei ääntä, ei vastausta! Ja he hyppelivät alttarin ääressä, joka oli tehty. Puolipäivän aikana Elia pilkkasi heitä ja sanoi: "Huutakaa kovemmin; hän on tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista, tahi hän on poistunut johonkin, tahi on matkalla; kenties hän nukkuu, mutta kyllä hän herää". Niin he huusivat vielä kovemmin ja viileksivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin että heistä vuoti verta. Kun puolipäivä oli kulunut, joutuivat he hurmoksiin, aina siihen hetkeen asti, jolloin ruokauhri uhrataan. Mutta ei ääntä, ei vastausta, ei vaarinottoa!” (1. Kun.18:25-29).

NIILO TUOMENOKSA

”Pelkkään huulten rukoukseen ei ole vastattu, mutta kyllä sydämen.”

”Jumala ei vastaa sielun meluun, vaan uskoon.”

”Rukoilijoita on enemmän kuin arvaammekaan. Ehkä juuri hartaimmat rukoilijat löydetään niiden joukosta, jota eivät Jumalaa tunne.”

”Missä ylen paljon sanoja rukoukseen käytetään, siellä ei ehkä sanoja ole lähettämässä Jumalan läsnäolon vapisuttama sydän, vaan paljonpuhumiseen altis suu.”

”Jatkuva polvillaan oleminen selvittää meille, että yhtä tärkeää kuin on rukoilla, yhtä tärkeää on rukoilla Jumalan tahdon mukaisesti.”

”Jumalan ”ei” kätkee suurimmat siunaukset elämässä.”

”On ihmisiä, joille rukous on sielun hetkellistä poikkeamista Jumalan ovelle ja pikaista paluuta sieltä, ennen kuin edes ovea on ehditty kolkuttaa. Mutta on myös rukoilijoita, jotka rukoilevat aina. He eivät ole tuoneet rukouksen ovelle vain jotakin asiaa, vaan koko elämänsä.”

4. PARANNUSSAARNA – SIUNATAAN

Tämä **korvaus** on hapattanut pitkälti koko kristikunnan. Tässä on kyseessä ”halpa armo”. Autuutta kaupataan alemmyydessä.

Kukapa nyt tykkäisi parannussaarnasta, mutta siunaaminen on OK. Populismissa kuljetaan aina toiveiden mukaan; näin yksinkertaista - ja raadollista se on.

”Evankeliumi on ilosanoma, mutta se ei ole siirappia” (Niilo Tuomenoksa).

”Sillä he ovat niskoitteleva kansa, ovat vilpillisiä lapsia, lapsia, jotka eivät tahdo kuulla Herran lakia, jotka sanovat näkijöille: ”Älkää nähkö”, ja ennustajille: ”Älkää ennustako meille tosia, puhukaa meille mieluisia, ennustakaa silmänlumeita” (Jes.30:9.10).

A. ISRAEL – POHJA

Tämä harhailmiö nousee Israelin tilanteesta. Yleensä tässä ei nähdä eikä tunnusteta korvausteologiaa. Suomea kuitenkin puheessa ja rukouksissa käsitellään ”kakkos - Israelina”. Täältä pohjalta nousevat vuolaat siunaus - rukoukset.

B. KATTEETON OPTIMISMI

Vaikka Suomen kansan tilanne menee aina huonompaan suuntaan, syntielämä rehottaa ja jumalattomuus lisääntyy, siunaaminen kuitenkin jatkuu. Poliitikotkin tämän huomaavat paremmin kuin kirkonmiehet, joita vaivaa sokeus:

”Kuka on sokea, ellei minun palvelijani, ja kuka niin kuuro kuin minun sanansaattajani, jonka minä lähetän? Kuka on niin sokea kuin minun palkkalaiseni, niin sokea kuin Herran palvelija?”
(Jes.42:19).

”Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä; he ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua. He näkevät unta, makailevat ja nukkuvat mielellään” (Jes.52:10).

Tähän liittyy saumattomasti ”rauhan julistus”:

”Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla, niin sano noille kalkilla-

valkaisijoille, että se kaatuu. Tulee kaatosade, te syöksytte alas, raekivet, ja sinä pusket puhki, myrskynpuuska” (Hes.13:10,11).

C. SIUNAUKSEN EDELLYTYKSET

”Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki meidän isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: 'Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat'. Teille ensiksi **Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, kun käännytte itsekukin pois pahuudestanne**” (Apt.3:25, 26).

Kun surutonta kansaa siunataan, se voidaan saattaa lähes parantumattomaan tilaan. Siunausbuumi nousee uskottomuudesta Raamatulle ja Vapahtajan lähetykskäslylle. Se osoittaa, kuinka kauas aikamme julistus on edennyt alkuseurakunnasta.

5. KRISTILLINEN ELÄMÄ – SOSIAALINEN TOIMELIAISUUS

”Vähäisenkin hengellisen arvostelukyvyn omaava henkilö huomaa yleensä, missä usko on elävää ja missä ei, mutta eräällä alueella tällainen henkien erottaminen ei näytä yhtä helpolta. **Tarkoitana sitä matkamiehen mielen syrjäytymistä, mikä syntyy innokkaan sosiaalisen toiminnan piirissä**” (Osmo Tiililä, Kuolema, s,66).

”Sosiaalisen evankeliumin” syntymiseen on antanut ulkonaisen sysäyksen teollistumisen aiheuttama kurjistuminen ja sosialistinen yhteiskunnallisten epäkohtien kritiikki.. Tämän ”evankeliumin” kannattajat ovat hylänneet marksilaisuuden, mutta hyväksyneet sosialistisen yhteiskuntakritiikin. Pyrkinessään sosiaaliin uudistuksiin kristillisessä hengessä he ovat useinkin samastaneet kristillis-sosialistisen yhteiskunnan ja Jumalan valtakunnan.

”Sosiaalisen evankeliumin” käsitys Jumalan valtakunnasta sisältää monissa tapauksissa Raamatun perustotuksien kieltämistä. (David Hedegård – Uuras Saarnivaara: Kohti suurta Baabelia, s. 42).

Touhu ei ole ratkaisu

”Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset, mutta touhuilijat saavat vain vahinkoa.” Snl.21:5.

”Ahkeruus ja touhu ovat kaksi eri asiaa.

Emme saa unohtaa: ”Kirottu olkoon se, joka Herran työtä laiskasti tekee!” emmekä myöskään: ”Olkaa lujat, järkähtämättömät ja aina innokkaat Herran työssä!” Mutta emme saa erehtyä luulemaan, että touhu on ahkeruutta.

On ihmisiä – ja juuri Jumalan valtakunnan työssä – joilla on aina hirmuinen kiire. Kuitenkaan kiireestään huolimatta he oikeastaan saavat vähän todellista aikaa. He joutuvat parsimaan jälkiään, koska he tekevät ajattelematta sellaista mikä ei ole niin tarpeellista. Usein heille ei riitä edes heidän oma työnsä, vaan he käyvät sotkemassa toistenkin työtä. He näyttävät ahkerilta – mutta todellisuudessa ovat touhuilijoita...Tärkeintä ei ole laajuus, vaan laatu” (E.J. Honkanen, Hengen uudistus, ss.105,106).

”Sören Kierkegaard jo viime vuosisadalla näki hyödyttömän kiireen vaarat. Hän kertoo mummosta, jonka mökki syttyi palamaan. Mummo touhusi ja hääri hirveästi pelastaakseen mitä oli pelastettavissa, ja sai pelastetuksi – hellanringit. Kierkegaard kysyy: ”Mitä me pelastamme hyödyttömällä kiireellämme?” (E.J. Honkanen, emt.s.55).

6. OIKEA YHTEYS – EKUMENINEN EKSYTYS

Raamatullinen yhteys on yhteyttä, joka tuodaan esille Joh.17:

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat**, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt” (Joh.17:20,21).

Tämä elävä yhteys tulee myös seuraavassa:

”Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat” (Joh.15:1-6).

”Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo. Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä **me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi**, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja **kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä**” (1. Kor.12:11-13).

Tämä yhteys on orgaanista (elimellistä) yhteyttä. Tämä on yhteyttä ”ilman rajoja”.

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden**” (Ef.2:14).

Ekumenia – yhteys on yhteyttä eri kirkkokuntien kesken. Se on organisatorista yhteyttä. Se on yhteyttä ”yli rajojen”. Se on epäraamatullista yhteyttä. Samalla se on myös inhimillistä yhteyttä, jolla ei ole ”taivaallista ulottuvuutta”.

7. ELÄVÄ TOIVO – TURHA TOIVO

”Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät **elävään toivoon** Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten” (1. Piet.1:3,4).

Lahkolaisen toivo kohdistuu omaan ryhmään ja sen jumalalliseen johtajaan: ME YKSIN OIKEASSA! Raamattu kuitenkin vetää maton alta tältä toivolta:

”Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka **olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne**, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmvallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään **tottelemattomuuden lapsissa**” (Ef,2;1, 2).

”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole” (1. Tess.4:13).

*”Tarkatessani tätä kaikkea jännittyneenä satuin kääntymään ja näin Taitamattoman tulevan virran reunalle sekä pääsevän nopeasti ylitse ilman puoltakaan sitä vaivaa, mikä kahdella edellisellä miehellä oli ollut. Silloin sattui nimittäin rannalla olemaan lauttamies nimeltä **Turha Toivo**, joka meloi hänet veneessä ylitse. Hänkin siis, kuten toiset, nousi vuorta ylös porttia kohden. Mutta hän kulki yksinänsä. Eikä häntä tullut kukaan vastaan rohkaisemaan.*

Tultuaan portille hän katsoi siinä olevaa kirjoitusta, ja alkoi kolkuttaa luullen pian pääsevänsä sisälle. Mutta miehet, jotka katsoivat yli muurin, kysyivät: Mistä tulet ja mitä tahdot? Hän vastasi: Minä olen syönyt ja juonut Kuninkaan kanssa ja hän on opettanut meidän kaduillamme. He kysyivät hänen vakuuskirjaansa, jotta saisivat näyttää sen Kuninkaalle. Hän kopeloi poveansa, mutta ei löytänyt. He sanoivat silloin: Eikö sinulla ole? Mutta hän ei vastannut heille sanaakaan. He veivät sanan Kuninkaalle; mutta Hän ei tahtonut tulla häntä katsomaan, vaan käski niiden kahden Loistavan enkelin, jotka olivat saattaneet Kristittyä ja Toivorikasta, mennä ulos sitomaan Taitamattoman käsistä ja jaloista sekä viemään hänet pois. He ottivat siis hänet, kantoivat hänet ilmassa olevalle ovelle, minkä olin nähnyt vuoren kyljessä, ja heittivät siitä sisälle. Silloin näin että Taivaan portiltakin vei tie helvettiin yhtä hyvin kuin Turmeluksen kaupungistakin.

Sitten heräsin ja katso, se oli uni” (John Bunyan, Kristityn vaellus, s.185).

8. KRISTUS – VALHEKRISTUS

Lahkolaisen Kristus on ”jaettu Kristus”.

”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu? Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?”** (1. Kor.1:10-13).

Jaettu Kristus = paloitetu Kristus = kuollut Kristus = sijaiskristus = EPÄJUMALA.

Lahkolaisen Kristus lyö kättä paavin kristukselle; kumpikaan ei ole RAAMATUN KRISTUS!

PAAVI KRISTUKSENA = Vicarivs Filii Dei (Jumalan Pojan sijainen).

9. EKKLESIA – OMA HENGELLINEN KOTI

NIILO TUOMENOKSA

”Jumalalla on vainiollaan monta palstaa. Niitä ympäröivä aitaus ei ole Luojan työtä, vaan ihmisen.”

”Huokailemme, ettei yhteys ole mahdollinen aidan takana olevaan veljeen hänen heikon kristillisen ymmärryksensä tähden, mutta emme itke sitä, että vihoittelemme veljellemme, joka istuu samassa kirkonpenkissä ja veisaa samasta virsikirjasta.”

”Veljesriidat ovat syöneet kristillisyydeltä sen maailmaa valloittavan voiman.”

”Rakkaus on usein yhteen kokoontuneitten kristittyjen huonoimmin kohdeltu vieras.”

”Erimielisyyksissämme ja riidoissamme veljellisen rakkauden tulisi olla viimeinen, joka saa häädön. Usein se kuitenkin ensimmäisenä heitetään ulos.”

”Kristitty, joka ylen paljon muistuttaa joukkoa, johon hän kuuluu, muistuttaa tavallisesti liian vähän Kristusta.”

”Paavali ei väsynyt etsimästä pääsyä kristittyjen rakkauteen. Vaikka hänen sydäntään kylvetettiin kaikissa ikävissä Jerusalemin kaduilla, ei hänen mieleensä tullut vuokrata omaa rukoushuonetta jostakin Lammaspöytäluon luota.”

Lähtökohtaisesti EKKLESIA on **tuntematon** suurelle osalle suomalaisista. Tämä on valitettavaa, onhan kyseessä kristinuskon eräs **keskeisimmistä** termeistä. Varsin harva teologi, puhumattakaan maallikoista, puuhailee tämän termin kimpussa. Moni kaiketi toivoisi, että mokomaa termiä olisi lainkaan Raamatussa!

Asia on kiusallinen, sitä kierretään ”kuin kissa kuumaa puuroa”. Varsinkin viidesläisille, jotka ehkä selkeimmin vannovat Raamatun nimiin, tämä asia on kiusallinen. Asian tekee erikoisen vaikeaksi se, että apostoleista ensimmäinen, Paavali, opettaa tätä selkeästi. Ongelmaksi muodostuu myös se, että EKKLESIA ei ole lainkaan ”tulkinnanvarainen” asia. Välttävä sisälukutaito riittää!

Tämän asian kieltäminen on erinomaisen vaikeaa. Tällöinhän itse Paavali arvovalta joutuu vaakalaudalle. Moni uskova lienee heittänyt tämän kysymyksen syrjään; liian vaikea käsitellä. Toisaalta uskova joutuu tällöin riitaan omantuntonsa kanssa.

Luther opastaa: *”On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan.”*

Uskova joutuu tämän kysymyksen kohdalla kolmen vaikean asian eteen: 1. Raamattu. 2. Omatunto. 3. Järki.

Yleisin ratkaisu tähän kysymykseen: EKKLESIA ON OMA HENGELLINEN KOTI. Tämä on kuitenkin aivan kestävätkin ratkaisu. Sitä ei puolla Raamattu, ei omatunto, ei järki. Tavallinen lienee myös käsitys, että EKKLESIA = LAHKOJEN SUMMA! Tässä tietysti ajaudumme välttämättä kysymyksen eteen: Mikä on lahko? Monelle tämä on liian vaikea kysymys. Raamattuun pitäytyvä uskova löytää tähän helposti vastauksen.

Kuinka on mahdollista, että Raamattuun sitoutuvat uskovat tässä kysymyksessä kävelevät sekä Raamatun ja että myös apostoli Paavalin yli?

Tähän on kaksi selitystä: 1, Raamattu **ei ole uskoville auktoriteetti**. 2, Uskovia ohjaa **yleinen mielipide**.

10. TOTUUS – VALHE

Nämä ovat ajassamme kietoutuneet tiukasti toisiinsa. Erilaiset ideologiat vaativat totuusarvoa itselleen. Uskovan tulisi kuitenkin aina liikkua totuus – valhe – akselilla.

"Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani" (Joh.14:6).

"Auta, oi Jeesus, ja suo valos loistaa Juonia saatanan paljastaen. Kun sanas multa se tahtovi poistaa Kulkien vaatteissa hurskauden. Suo, että henget mä ain erottaisin, Valheesta voiton sun kauttasi saisin" (Vvk.434:6).

Nimenomaan lopun aikana valheen valta on suuri:

"Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, **sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen"** (2. Tess.2:7-11).

11. APOSTOLIT – VALHEAPOSTOLIT

"Sillä semmoiset ovat **valheapostoleja**, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen" (2. Kor.11:13-15).

Galatalaiset menivät valheopettajien ansaan:

"Valeapostolit pilkkasivat Paavalia galatalaisen kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja vain siitä syystä, että yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen - . Näin väärin Paavalia syyttäen tekivät hänet monen silmissä vihatuksi" (Luther, Gal. kirj.sel. s.584).

12. PROFEETAT – VALHEPROFEETAT

Kaikkina aikoina on ollut profettoja, jotka ovat puhuneet Herran nimessä omiaan!

"Minä olen kuullut, mitä sanovat nuo profheetat, jotka ennustavat minun nimessäni valhetta sanoen: 'Minä olen nähnyt unta, olen nähnyt unta'. Kuinka kauan? Mitä on mielessä noilla profeteoilla, jotka ennustavat valhetta, **ennustavat oman sydämensä petosta?** (Jer.23:25,26).

"Mutta myös **valheprofettoja** oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon" (2. Piet.2:1).

13. EVANKELIUMI – TOINEN EVANKELIUMI

"Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois **toisenlaiseen evankeliumiin**, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu" (Gal.1:6-8).

14. GOLGATA – SIINAI

Toinen on ”pelastuksen vuori” ja toinen taas ”lain vuori”.

”Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta. Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan taas lupauksen voimasta. Tämä on kuvannollista puhetta; nämä naiset ovat kaksi liittoa: **toinen on Siinain vuorelta**, joka synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar; sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää orjuudessa lapsineen. **Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on, on vapaa, ja se on meidän äitimme**” (Gal.4:22-26).

Galatalaiset olivat joutuneet ”lain alle” ja samalla ”pois Kristuksesta”:

”Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta” (Gal.5:4).

15. OIKEA ISRAELILAINEN – VÄÄRÄ ISRAELILAINEN

Jeesuksen ajan juutalaiset olivat ylpeitä sukuperästään. Paavali kuitenkin selvensi, ketkä ovat ”oikeita juutalaisia”.

”Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: ”Katso, **oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!**” (Joh.1:47).

”Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu; **vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta**” (Room.2:28,29).

”Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, **emmekä luota lihaan**” (Fil.3:3).

16. RAAMATTU – VÄÄNNÖS

Oikea Raamattu on se, jossa on pyritty noudattamaan ”alkutekstiä” (1933-38). Väärennöksessä ei piitata alkutekstistä, vaan kuningasajatuksena on saada teksti ”helppolukaiseksi ja kaikille ymmärrettäväksi” (1992).

17. OIKEA USKOVA – VÄÄRÄ

”Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. **Heidän hedelmistään te tunnette heidät.** Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä” (Matt,7:15-18).

”Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: **sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut**” (Ilm.3:1).

”Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsohuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, pettureita, väkivaltaisista, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; **heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman.** Senkaltaisia karta” (2. Tim.3:1-5).

18. OIKEA IHMINEN – VÄÄRENNÖS

Usein sanotaan, kun ihminen tulee uskoon: ”Hän tuli hulluksi!” Asia on kuitenkin päinvastoin. Ihminen on löytänyt tällöin ”minuutensa, identiteettinsä ja elämänsä tarkoituksen”. Kun tauluja restauroidaan, se tapahtuu usein päällimmäisen maalikerroksen poistamisella. Uskoon tullessa saadaan alkuperäinen ”maali” esille.

”Hän sanoi heille: ”Teidän sydämenne kovuuden tähden Mooses salli teidän hyljätä vaimonne, **mutta alusta ei niin ollut**” (Matt.19:8).

On sanottu: ”Ihminen syntyy alkuperäisenä (original) mutta kuolee kopiona!”

On pyrittävä alkuperäiseen:

”Re-formaatio merkitsee kirkon uudistamista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja katsotaan siitä käsin, missä ollaan menossa...Jos nyt sitten kysymme, mikä on tämä ´alkuperäinen`, tämä nykykirkon tilanteen mittapuu, niin se on luonnollisesti se apostolinen kirkko, jota Uusi Testamentti kuvaa... ´anakainoosis` (Room.12:2)...tarkoittaa uudistumista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja sen mukaan korjataan kulkua” (Perusta 6/90 / Rimpiläinen).

”Koska se (kirkko) ei ole, kuten Rooma opettaa omastaan, **sine macula et ruca**, sen on alati tarkistettava kulkutietään: **ecclesia semper reformanda est**” (Osmo Tiirilä).

19. PAPPI – LEIPÄPAPPI

”Meet` on pappia ja pappiparkoja” (H.G. Th. Brofeldt)

”Silloin opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?” Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois. **Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat**” (Matt.15:12-14).

WILHELMİ MALMIVAARA

”Älkää nukkuko te joiden pitäisi Jumalan sanaa pitää peilinä kansan edessä, että sille tulisi herääminen mahdolliseksi. Älkää puhuko ilosta, kun pitäisi itkeä, älkää valehdelko armosta, kun Jumala on ottanut armon pois, älkää olko pehmityksinä hengellisesti kuolleiden kainaloiden alla, älkää salatko kansalta totuutta...

Kansa herää aina siellä, missä papit alkavat soittaa hätäkelloa oman sielunsa tulipalosta pelastaakseen...

Jos jokaisessa Suomen kirkossa pääsisi Herran tuli syttymään, polttamaan, valaisemaan ja muuttamaan ensi sijassa saarnaajan omaa sydäntä, voi kuinka pian kirkkomme täytyisivät Jumalan kansalla ja Jumalan kunnialla.”

”Missä Kristus julistetaan kokonaisena, paloittelematta, siellä julistetaan totuutta. Missä Häntä paloitellaan, siellä julistetaan puolitotuutta. Ja puolitotuus on täydellinen valhe.”

20. RAAMATTU – TEOLOGINEN TIEDEKUNTA

Saatana on ensimmäinen **liberaaliteologi**:

*”Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: **”Onko Jumala todellakin sanonut: ’Älkää syökö kaikista paratiisin puista?’**” (1. Moos.3:1).*

Saatana korvasi Jumalan ilmoitussanan omalla sanallaan! Ihminen valitsi Saatanan sanan Jumalan sanan tilalle. KORVAUSTEOLOGIAA!

Saatana on erikoisen kiinnostunut pappien koulutuksesta. Tuskin muutoin voidaan selittää teologisen tiedekunnan vuosikymmeniä jatkunutta alennustilaa. Näin **prof. Pietilä arvioi aikansa teologisen tiedekunnan tilaa:**

”Nimenomaan myöskin meidän omassa yliopistossamme annetusta raamattutieteen opetuksesta minun on annettava se todistus, että tuskin ainoatakaan uskonnollisesti elävää ja hedelmöittävää ajatusta on sen kautta sieluuni juurtunut” (Antti J. Pietilä, Vartija (1-2/ 1930).

21. KRISTITYT – VALEKRISTITYT

*”Totisesti, totisesti minä sanon teille: **joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta**, se on varas ja ryöväri. Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen. Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie heidät ulos. Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä. Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä” (Joh.10:1-5).*

Oikea kristitty menee sisälle lammastarhaan ”Jeesus – ovesta”. Valekristitty ei nöyryy menemään Jeesus – ovesta sisälle, vaan ”nousee sinne muualta”. Hän on ”aituri”, hän on ”loikkari”. Hän edustaa ”puhtikristillisyyttä”.

Nimenomaan kansankirkkoon pitää paikkansa: ”Seurakunta on sekalainen.” Tässä kirkossa on niitä, jotka ovat käyneet Jeesus – ovesta sisälle, mutta on myös kosolti ”loikkareita”, joille ahdas portti on tuntematon käsite. Tähän liittyy myös omahyväisyys ja itsetyytyväisyys:

*”Sillä sinä sanot: **Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse**; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston” (Ilm.3:17).*

NIILO TUOMENOKSA

”Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin.”

”Suuren puhdin kristillisyyks ei ole milloinkaan ollut riittävästi kiinnostunut luvatusa Pyhän Hengen lahjasta.”

”Vain kukistuneista on palvelijoiksi. Jumala liittyy armoineen mieluimmin sellaiseen, joka ei ole mitään.”

”Korkein asuu särjetyssä saviastiassa. Kumartuneiden päiden yli nähdään Kristus.”

”Herran tielle lähteneillä on varmuutta, mutta ei itsevarmuutta.”

”Ei Herra tahdo tehdä meistä hengellisesti kurjia, jotka alituisen kurjuuttaan valittelevat. Hän tahtoo tehdä meistä valittamattomia, joilla ei ole edes köyhyyttä tarjottavana Jumalalle. Köyhyydestäkin on tullut köyhyys.”

”Suuremmille armoille pyrkivien tulisi muistaa, että monien lahjojen omistajaa lyödään. Suuret menevät kontaten taivaaseen.”

”Heikkoudesta, josta Paavali kerskasi, maksetaan kauhistuttava hinta, eikä siitä selvitä kertamaksulla.”

”Evankeliumi on Jumalan voima, eikä se ihmisen julistamanakaan ole köyhän matkamiehen eväistä leikattu.”

”Lienee sitäkin kristillisyyttä, missä ei toivota mitään tapahtuvaksi. Kun olisi vain hiljainen ja harras siunauksen sade kuolleitten luiden päälle, lämmin ja suloinen.”

”Pyhä Henki ei asu vieraassa ja oudossa, kun se asuu kiusatun ja ahdistetun kristityn sydämessä.”

Nämä ”loikkarit” jatkavat sitten seurakunnassa urheiluaan – **ekumeenisella kentällä**. Ja siellähän näille urheilijoille haasteita riittää! He pyrkivät saamaan yhteyttä ”yli rajojen”. Heidän urheilijalahjansa tunnustetaan myös ”yli rajojen”. Tietysti nämä kisat ovat ”ekumeeniset”. Tosin niille ei raamattu-uskollisissa piirteissä ablodeerata. Siellä muistetaan profeetalliset sanat, jotka arkkipiispa **Gustaf Johansson** sanoi ”ekumenian isälle” **Nathan Södeblomille**: ”*Kuule, Nathan, sinussa on antikristus, sinä olet antikristus.*”

Voidakseen pyhittää urheilunsa, ekumeenikot lainaavat Joh.17: ”että he yhtä olisivat.” Tässä on piru saatu Raamatun selittäjäksi! Tässä ei kuitenkaan ole kysymys kirkkokuntien (organisatorisesta) yhteydestä, vaan uskovien elimellisestä (orgaanisesta) yhteydestä toinen toisiinsa, Kristukseen ja Jumalaan:

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt”
(Joh.17:20,21).

Ei voida erottaa yhteyttä Kristukseen ja toisiin uskoviin; ne kuuluvat saumattomasti yhteen:

”Kun ollaan Kristuksessa niin ei vain häntä lähellä, vaan myös kaikkia niitä, jotka ovat hänessä. Totisen viinipuun oksat eivät ole vain rungon yhteydessä, vaan toistensakin” (Niilo Tuomenoksa).

22. VELJET – VALHEVELJET

Jeesuksen 12. apostolin joukossa oli yksi ”valheveli”, Juudas Iskariot. Hän oli Jeesuksen seurassa kuten muutkin opetuslapset, mutta hän sulki sydämensä Jeesukselta ja hänen rakkaudeltaan.

Seurakunnan suurin uhka ei tule koskaan ulkopuolelta, vaan sisältä päin.

”Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa” (Apt.20:29,30).

”olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa **valheveljien keskellä**” (2. Kor.11:26).

”Noiden pariimme luikertaneiden **valheveljien tähden**, jotka orjuuttaakseen meitä olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa” (Gal.2:4).

”Vainoahan ja surmaahan meitä maailma, vihaavathan meitä **valeljet** mitä kiivaimmin, kauhistaahan meitä kamalasti sydämissämme saatana tulinuolineen vain sen vuoksi, että opetamme Kristuksen olevan vanhurskautemme ja elämämme” (Luther, Gal.kirj.sel. s.703).

SEURAKUNNAN TURMELEMINEN SISÄLTÄPÄIN

”Ja israelilaiset lähtivät liikkeelle ja kulkivat Ramseksesta Sukkotiin; heitä oli noin kuusisataa tuhatta jalkamiestä, paitsi vaimoja ja lapsia. Ja myös **paljon sekakansaa** meni heidän kanssansa, sekä lampaista ja raavaskarjaa suuret laumat” (2. Moos.12:37,38).

Vanhassa Testamentissa ”sekakansa” tuotti ongelmaa Jumalan kansalle. Näin tapahtuu tänäänkin. Kansakirkossa on ylen paljon uudestisyntymätöntä sekakansaa. Viime aikoina sen määräysvalta on vain lisääntynyt. Valitettavasti kirkko ei ole ollut suuremmin huolestunut heistä. Päinvastoin se haluaa lisätä ”kansanvaltaa”. Tämä liittyy kiinteästi populismiin. Kansanvallan lisääntymisen myötä uudestisyntynyt Herran kansa ajetaan kansankirkossa yhä ahtaammalle!

Galatalaiskirje vie meidät suoraan taistelukentän tiimellykseen. Suurimmat taistelut käymme seurakunnan sisällä. Se tekee kipeää; kuka pitää riitelevästä perheestä!? Kuitenkin taistelu voi muodostua välttämättömäksi. Paholainen ei ole koskaan tuhonnut seurakuntaa ulkoapäin. Kun se hyökkää ulkoapäin, seurakunta vain vahvistuu ja kasvaa. Sisältäpäin se pystyy sen tuhoamaan.

Yksi nopeimmista tavoista tehdä se on vääristää, turmella tai nakertaa evankeliumia. Jos se pystyy siihen, se tietää voivansa tuhota seurakunnan sisältäpäin. Näyttää siltä, että vihollinen onnistuu siinä liiankin kanssa.

LUTHER tajusi tämän vaaran. Siksi hän julisti: ”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kiroitut” (Gal.kirj.sel.s.79).